

BYFORENINGEN FOR
ODENSE

GYLDENSTEEN STRAND	29. MAR.	SIDE	13
ORD. GENERALFORSAMLING	10. APR.	SIDE	3
E. O. GENERALFORSAMLING	24. APR.	SIDE	2
LETBANETUR MED BUS	28. APR.	SIDE	19
JOMFRUKLOSTRET	3. MAJ	SIDE	20
NORDATLANTISK HUS	8. MAJ	SIDE	21
INFRASTRUKTUR - VAND	24. MAJ	SIDE	23

BYFORENINGEN FOR ODENSE

FORMAND:

Bo Vietz
Cederfeldsvej 14, 5230 Odense M
Tlf.: 66 14 67 25
E-mail: bovietz@gmail.com

NÆSTFORMAND:

Jarl Abrahamsen
Østrupvej 21, Tarup, 5210 Odense NV
Tlf.: 25 54 43 86
E-mail: jarlabrahamsen@hotmail.com

SEKRETÆR:

Birte Landorph
Bergendals Alle 14, 5250 Odense SV
Tlf.: 66 13 11 75
E-mail: b.d.landorph@post.tele.dk

KASSERER:

Søren Michael Nielsen
Østre Stationsvej 42, 5000 Odense C
Tlf.: 65 91 01 42
E-mail: kasserer@odensebyforening.dk

REDAKTØR: Blad og hjemmeside

Lennart Greig
Tlf.: 98 38 30 49
E-mail: lennart@greig.dk

ØVRIGE BESTYRELSE:

Andreas Isager
Thorslundsvej 6, 5000 Odense C
Tlf.: 66 13 92 10
E-mail: ai@isagerarkitekter.dk

SUPPLEANTER:

Flemming Wedell
Tlf.: 66 14 18 14
E-mail: fw@fwfoto.dk

Helga Brøndum
Tlf.: 81 75 51 81
E-mail: h.broendum@gmail.com

EKSTRAORDINÆR GENERALFORSAMLING

Torsdag d. 24. april kl. 19 i
Seniorhuset, Toldbodgade 5

Allerede nu indkaldes til ekstraordinær generalforsamling!

Det drejer sig om bestyrelsens forslag til vedtægtændringer, der fremsættes på den ordinære generalforsamling d. 10. april.

Det forventes ikke, at halvdelen af foreningens medlemmer er tilstede, når der stemmes første gang, men dog, at 2/3 af de fremmødte stemmer for ændringerne, hvilket så kræver en efterfølgende ekstraordinær generalforsamling.

Foreningens nuværende vedtægter er fra starten i 1976. De kan ses på foreningens hjemmeside under "Om foreningen".

Meget har ændret sig i tidens løb, og bestyrelsen har fra tid til anden drøftet, om vedtægterne skulle opdateres. Dagsordenen på generalforsamlinger har i mange år været lidt anderledes end nævnt i vedtægterne, og alm. breve bruges ikke mere, hvis det kan undgås. Hertil kommer flere ændringer af mindre karakter.

På vores hjemmeside kan du læse om de påtænkte ændringer. Den tekst, som er vist, har rød markering for tekst, der skal udgå, grøn tekst for den nye tekst og alm. sort, der er den oprindelige, som ikke skal ændres.

Er der andre forslag, hører bestyrelsen gerne inden 1. april!

ORDINÆR GENERALFORSAMLING

Torsdag d. 10. april 2014 kl. 19.00

på Soldaterhjemmet Dannevirke, Sdr. Boulevard 15

DAGSORDEN

1. Valg af dirigent 2. Bestyrelsens beretning 3. Regnskab 2013 (se side 22) 4. Indkomne forslag Forslag fra bestyrelsen: - Ændring af vedtægter. - Dato og indkaldelse til en evt. ekstraordinær generalforsamling i Seniorhuset. 5. Budget 2014	6. Valg til bestyrelsen Der vælges 3 medlemmer til bestyrelsen: På valg er: Lennart Greig, Andreas Isager Suppleanter: Flemming Wedell og Helga Brøndum Revisorer: Lis Andreasen og Erik Clemmensen 7. Eventuelt

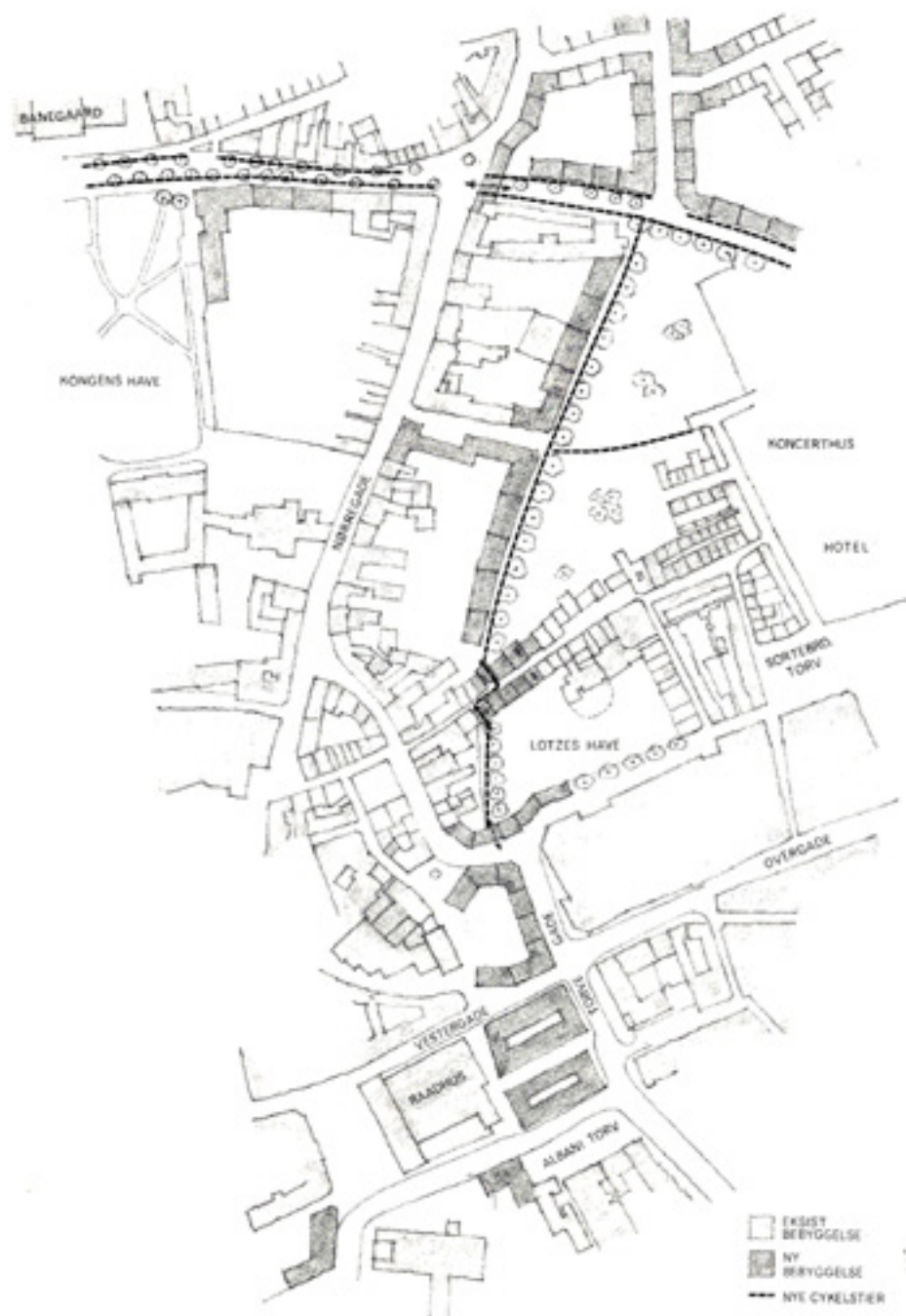
Efter generalforsamlingen:

- Kaffe/te og snitter
- Causeri ved arkivchef Jørgen Thomsen: "Odense rammer vandet"
- Oles boglade åbner ½ time før generalforsamlingen

Arrangementet er gratis og uden forudgående tilmelding!

foto: Flemming Wedell

KORTFATTET HISTORIK VEDR. BYFORENINGEN FOR ODENSE'S HOLDNINGER TIL THOMAS B. THRIGESGADE

ved næstformand Jarl Abrahamsen

Med ønsket om at skabe bedre vilkår for den voksende biltrafik gennem byen, besluttede et enstemmigt byråd den 5. maj 1952, at det store gadegennembrud, senere kendt som Thomas B. Thriges Gade, skulle udføres.

Etableringen af Thomas B. Thriges Gade blev påbegyndt i maj 1959, og i juni 1963 kunne første etape åbnes for trafik med en tunnel under jernbanen. I juni 1965 åbnedes for trafik fra Østre Stationsvej til Skulkenborg, og gaden stod færdig i sin fulde længde i 1970. Gadegennembruddet er det mest radikale indgreb i Odenses bystruktur gennem tiderne, og gaden har siden sin etablering været meget omdiskuteret i byen.

Byforeningen for Odense opstod i sin tid som en protestbevægelse mod de voldsomme totalsaneringer og hårdhændede nedrivninger, som Odense led under i 1960'erne og 1970'erne. I 1980 udgav foreningen en bog med titlen: *Odense – træd varsomt*. Bogen indeholder en samling essays om en by, der har behov for omhu og omsorg i form af bygningsfredning, trafiksanering, træplantning og miljøpleje.

Naturligt nok handler en stor del af bogen om det største indgreb i Odenses byplanhistorie – Thomas B. Thriges Gade. Richard G. Nielsen går i sit essay *Motorvejen gennem Odense bykerne* så vidt som at foreslå, at gaden nedlægges helt eller i hvert fald tunnellægges.

(Illustrationen tv. er fra Richard G. Niensens essay).

Richard G. Niensens vision om helt at fjerne Thomas B. Thriges Gade fra landkortet og få genskabt Lotzes Have og de små gader og pladser i bymidten, blev dengang betragtet som en sympatisk, men utopisk drøm.

Siden er der blevet afholdt et utal af arkitektkonkurrencer, og Byforeningen for Odense har deltaget i en række workshops, som har handlet om Odenses byplanmæssige smertensbarn – Thomas B. Thriges Gade.

Alle tidligere konkurrencer og idéer er endt i ingenting, og forskønnelser af gaden er hidtil kun blevet til halvhjertede lappeløsninger. Der er med et fortærsket udtryk "gået Odense" i Thriges Gade i 35 år.

I Byforeningens kommentar til "Kvartierplan By-Havn" fra 2007 (Se hele kommentaren på Byforeningens hjemmeside under fanen planer, "*KVARTIERPLAN by-havn*") fraråder vi en stor tunnel under Thomas B Thriges Gade. De tekniske krav til en decideret trafik tunnel ville gøre længden og bredden af ramperne så voldsomme, at det fuldstændigt ville dominere området mellem Albani Kirke og Odense Å. Samtidig ville et øget trafikpres på Albanigade være forventeligt. Vi foreslog i stedet en underjordisk parkeringsgade kun for personbiler, og en gade på niveau med ét spor i hver retning.

En sådan mindre trafikgade ville dog kunne resultere i uhensigtsmæssige kødannelser, når muligheden, men ikke kapaciteten for transitkørsel, er til stede.

Typisk har Byforeningens input i debatten været væsentlig mere radikale, end hvad politikere/embedsværket mente var realistisk – indtil Odense Byråd i 2010 vedtog helt at nedlægge gaden og samle bymidten omkring et nyt bykvarter med nybyggeri, smågader, pladser og parker.

I Byforeningens bestyrelse var det derfor med stor forbavelse, men også med stor glæde, at vi erfarede, at et enigt byråd efter så mange år kunne samles om en visionær og konsekvent plan om at genskabe Odense centrum.

Slut med nedrivninger – nu skal der endelig bygges op.

Vinderen af den efterfølgende arkitektkonkurrence blev Tegnestuen Entasis, et valg vi i bestyrelsen helt kunne tilslutte os.

Entasis' forslag kan med god ret tolkes som en moderne fortolkning af Odense bymidte før gadegennembruddet. Det brede asfalterede bånd gennem byen erstattes af teglbelagte smågader og torve samt en større Lotzes Have. Det er endvidere intentionen, at den nye bydel får et meget grønt og frodigt præg med træplantning, grønne tage/facader og taghaver.

Efter at have nærstuderet og diskuteret de nye muligheder besluttede vi i Byforeningens bestyrelse at gå positivt og aktivt ind i arbejdet med at skabe en ny bymidte i Odense med baggrund i Entasis' vinderforslag.

(Se kommentaren på Byforeningens hjemmeside under fanen planer, "Forslag TBT august 11" og "Byforeningen og Entasis vinderforslag april 2012")

I bestyrelsen er vi enige om, at Entasis' vinderforslag, isoleret set, er en gevinst for bymidten. Principielt finder vi det også rigtigt at lede den gennemkørende biltrafik uden om centrum og samtidig optimere forholdene for bilister med ærinde i bymidten. Det er vores håb, at denne trafikomlægning sammenholdt med en mere intim og attraktiv bymidte kan være med til at bremse den tiltagende butiksdød i Odense Centrum.

Vi er dog helt klar over, at en så radikal ændring af trafikstrømmene på tværs af

bymidten vil medføre nogle uheldige trafikale konsekvenser andre steder i byen. Specielt planerne for fremtidens nord-syd-gående biltrafik virker ikke overbevisende afklaret.

I Byforeningens bestyrelse er der ikke enighed om, hvorvidt gevinsten for centrum opvejer de negative konsekvenser for biltrafikken gennem byen. Vi er dog enige om, at en del trafikkaos i den første tid efter lukningen af gaden nok ikke kan undgås, men vi håber naturligvis, at trafikstrømmene med tiden og med forskellige justeringer af vejnettet vil finde et naturligt og acceptabelt leje.

Denne korte historiske gennemgang af vores holdning til Thomas B. Thriges Gade fortæller også om en forening, der gennem årene har ændret sig fra at være en protestbevægelse til at være en medspiller og samarbejdspartner for Odense Kommune. Dette er en helt bevidst strategi, da vi tror, at det er måden at få mest indflydelse på. Af konkrete ting, som Byforeningen med held har arbejdet for i forbindelse med nedlægningen af Thomas B. Thriges Gade, kan nævnes mulighed for gennemkørsel gennem p-kælderene, en markedschal ved Fisketorvet og et affaldssugesytem, så man undgår skraldecontainere i bybilledet.

I de kommende år vil vi i Byforeningens bestyrelse fortsætte vores kritiske, men konstruktive dialog med Odense Kommune i arbejdet på at få lavet den smukkeste og bedste bymidte i landet.

foto: www.fragadetilby.dk

MINDER FRA HUNDERUPVEJ 22

om barndomshjemmet og hændelser i huset

ved æresmedlem Poul Karmdal

Min Far købte ejendommen i 1939 af fru Sophie Jørgensen, enke efter kaptajn Eigel Jørgensen.

Der var nok at gå i gang med. Det var et hus, der på mange måder var fulgt med tiden. På andre var det sakket håbløst bagud. Mange små rum og stuer blev lagt sammen til dejlige lyse stuer, og et problem med forskudte døre løstes ved at lave en rotunde, som gav adgang fra entreen til køkkenregioner eller stuer.

I rotundens runde vægge blev der lavet nicher med indirekte lys, og i loftet, der var bygget som en kuppel, var der forberedt en vejrhane med kompasrose.

Odd Fellow Logen og Hunderupvej 22 havde hver sin ind-/opkørsel fra Hunderupvej med en bred hæk imellem.

Det var upraktisk, så i stedet rev man hækken op og lavede en bred asfalteret indkørsel med en flisebelagt sti med rendesten langs indkørslen og en række lindetræer ind imod den stensætning, der afgrænsede haven. Ud imod Hunderupvej var der en ca. 2 meter høj støttemur i beton og granitkvadre.

Det var for resten en heldig disposition, at der blev lagt fliser, for da der i 1953 skulle indlægges fjernvarme i nr. 22, bad Far om, at rørene blev lagt under fliserne, så spildvarmen kunne holde disse fri for is og sne.

Da man begyndte at grave, viste det sig nemlig, at lige under gruslaget traf man på gamle pælerester, og så blev museet tilkaldt. De konstaterede, at det var resterne af palisader og en voldgrav.

Hunderupvej 22, som den ser ud i dag, som nabo til Odd Fellow Logen

Senere udgravninger i 1970'erne, hvor der blev gravet søgegrøfter dels i haven til nr. 22 og dels i Logens plæne, viste, at der kunne aftegnes ringvolde mm. Fund, som bekræftede, at her havde ligget en vikingeborg mage til Aggersborg, Fyrkat og Trelleborg.

I Logens grønne plæne var der store træer fra prokurator Rasmussens tid. Bl.a. huskes et stort tulipantræ, der allerede i 1914 af den senere ejers datter - Magna Toft* - betegnedes som et flot træ. Andre træer fra dengang er gået til, dels fældet af sikkerhedshensyn eller stormfældet, men tulipantræet står der stadig!

Ind imod Logens bagindgang fik min Far opført en garage med foldeport og et stort redskabsrum med cykelstativer. Muren forlængedes i hele skellet imod Logen og et stykke imod Mrs. Gerda Christiansen, Allégade. Her lavede Far senere et drivhus med ferskner og vinstokke.

Her i sommeren 2013 nedrev man denne garage og opførte et nyt storkøkken til Logen. Under gravearbejdet fandt man en fin nål fra vikingetiden.

Overretssagfører Jens Rasmussen dør i 1921, og familien sælger senere villaen til Odense Kommune, der lejer den ud. Senere i 1925 sælges den til Odd Fellow Logen.

Ved siden af den store villa var der opført landbrugsbygninger tilhørende en af Hunderupgårdene, hvoraf stald og lade omkring år 1900-05 frasælges og indrettes til bolig. Det bliver den helt store ombygning. Så vidt jeg foreløbig har kunnet finde ud af, er huset blevet skalmuret med flotte, dybe vindueslysninger og indgangsparti samt et stort skifer-

tag med kraftigt udhæng. Indvendigt er ydervæggene blevet beklædt med skifer for at forhindre lugt fra det tidligere dyrehold. Skiferpladerne, hvori intet bor due, var ved at give Mors gardinmand grå hår i hovedet.

H.C. Andersen fortæller et sted, at han som barn gik med sine forældre over åen og op på Nonnebjerg for at se solen danse Pinsemorgen. Da han ikke så solen danse, gik han ikke oftere derop.

Holger Seebach, der var udlært hos Far og senere blev en kendt fodboldspiller, der som den første dansker kom til at spille i Italien, lavede de 2 søjler, der flankerer hoveddøren. Jeg kan endnu huske det besvær, det var at få dem til at stå fast i granittrappestenen. Dengang i 1940 brugte man et særligt stenbor til at hugge hul i granitten ved at slå med en hammer og samtidig dreje boret. En primitiv forløber for slagbormaskinen. Holger Seebach blev for øvrigt rektor for Teknisk Skole.

Holger Seebach lavede også fodpanelet i entreen og rotunden, der blev udført efter mål i rustfrit stål, som stadigt holder. Gummigulvet er siden udskiftet til Opdalfliiser, idet det ikke kunne holde til englændernes soldaterstøvler. Tyskerne derimod havde sat skille op om at skåne gulvet bl.a.: "Tag støvlerne af"!!

Til at passe den store logebygning og bestyre bespisning mm. for logebrødre og -søstre var ansat en økonoma, der hed Magda Jørgensen. Hun var en rar dame, som vi kom meget sammen med. Det var jo krigstid med deraf følgende besværligheder, fordi der skulle spares, så man krøb sammen under en 25 Watts pære. Når det skete ovre i frk. Jørgensens lejlighed, var der altid no-

get til erstatningskaffen, der snurrede på kakkellovnen, enten det var ristede æbler med smør og kanel, noget hjemmebagt, eller i efteråret ægte kastanier. Logen havde nemlig et meget stort ægte kastanietræ ud imod parkeringspladsen ved Giersings Skole.

Det store ægte kastanietræ er for nylig blevet stynet, men skyder kraftigt! Blodbøgen, der også omtales i bogen (Dengang i Odense), er indirekte faldet for udvidelse af gaden Nonnebakken.

Logens have- og altnuligmand og min gode ven hed Volsgaard. Til min fødselsdag lavede han en flot flitsbue til mig. Han var nemlig også snedker.

Anden verdenskrig rykkede nærmere, og logearbejdet stoppede den 29. august 1943. I marts 44 udskriver de danske myndigheder logebygningen til reservelazaret til de mange flygtninge, der strømmer ind i Danmark. Endelig beslægtet den tyske værnemagt i september 1944 logebygningen og kort efter også vores hus. Ved den lejlighed viste det sig, at logen havde garderet sig ved at have en meget stor lejlighed længere oppe ad Hunderupvej, hvor de kunne opbevare Logens møbler, men stadig var der god plads, som de tilbød os, men mine forældre takkede pænt nej tak, de ville gerne selv bruge deres eget bohavn. Det viste sig også, at hjælpsomheden var stor. Ikke alene tilbød gode venner boliger, men de stillede også med biler og mandskab til hjælp til en hurtig flytning. Det var begyndt med, at tyskerne indhegnede både Logen og vores hus med pigtråd og væbnet vagt. Til os blev der udstedt passersedler, og gæster måtte melde deres ankomst til vagten.

Nogle dage senere så vores unge pige et par uniformerede klatre over hegns-

døren og se sig om. Da min mor kom ud sammen med vores schæferhund klapede de hælene sammen og undskyldte, men de havde set en mand flygte igennem haverne. Om hunden ikke kunne hjælpe? Det ville min Mor ikke tillade og kaldte "Eiser" til sig. Da tyskerne hørte det navn, gav det anledning til en del ordvekslinger og smil. Det var jo ikke så lang tid siden Eisenhower var gået i land i Frankrig!! De opførte sig i øvrigt korrekt og roste hunden.

To dage senere stillede en tysk major med tolk i Kreditforeningen på min Fars kontor, idet de forespurgte, om Far ville sælge sit hus til værnemagten, og da Far ikke ville det, om han så ikke kunne anvise dem en ejendom, der stødte op til Logen, idet deres officerer ikke kunne bo sammen med menige. Det ville Far naturligvis ikke hjælpe med. Så to dage senere kom de atter op på Fars kontor og meddelte, at Værnemagten agtede at ekspropriere Hunderupvej 22 til overtagelse den følgende mandag (det var om torsdagen), og mandag morgen ville man komme og udtage det inventar, de havde brug for!

Så gik det ellers hurtigt. Far havde lånt hovedbygningen til en gård i Bolbro, og samtidig med at vvs-folk satte varme på huset, og malere gik det efter i sømme, satte elektrikerne lamper op.

Næste dag begyndte flyttefolkene og de mange hjælpere. Søndag var Hunderupvej 22 tørt, selv en bunke kul, som var gemt til nødstillfælde, var båret op fra kælderen. Et kælderrum måtte vi dog henstille ting i. Ellers var alt ude.

Mandag morgen kom byens møbelhandlere og marskandisere med deres brugte inventar og møbler, som de satte på

pladsen foran huset. Da tyskerne kom, gav de ondt af sig. Det var ikke det, de havde forestillet sig. Far argumenterede, at dels passede møblerne bedre til soldaternes brug, og dels ville han få en forfærdelig ballade med sin kone, hvis soldaterne ødelagde hendes familiemøbler, der var gået i arv gennem flere generationer.

Det bøjede tyskerne sig for. Til gengæld bad de om tæpper til at beskytte de fine parketgulve.

Hunderupvej 22 blev hjemsted for den højere SS Værnemagt og Gestapo på Fyn og bolig for majoren.

Senere på året stillede hele den tyske ledelse med majoren og en tolk i spidsen oppe på Kreditforeningen. Det blev understreget, at det var meget alvorligt, fordi man havde fundet en bombe i huset. Da Far principielt ikke forstod tysk, fik han, medens det blev tolket, tid til at tænke sig om og huskede, at da der blev gravet ud til en ny kældertrappe, havde man fundet et kranie og en granat, arkæologerne mente stammede fra svensekkrigen.

Det lattede den anspændte situation, og tyskerne fortalte, at man ved et sikkerhedstjek af huset havde opdaget granaten. De tilkaldte bombeekspertes havde forsigtigt flyttet granaten op i haven, men i øvrigt erklæret den for ufarlig.

Billeder taget i smug, mens tyskerne vogtede huset

Ved befrielsen den 5. maj fik Far nøglerne til huset, og vi var inde og kigge. Det så ud, som man lige var gået til frokost: Fyldepenne og våben lå på skrivebordene. Mens vi gik rundt, kom Fyensledelsen og bad om tilladelse til, at englænderne (The Royal Dragoons) overtog huset til bolig. Naturligvis måtte de det. Mor og vores unge pige gjorde huset rent så vidt, som det var muligt. Vores unge pige (Ester) lovede soldaterne at hjælpe dem, for hun kendte huset fra tidligere. Hun fik imidlertid så god en løn, at hun sagde op hos os. Det var min Mor godt nok lidt bitter over. Ikke alene tog de huset, men de stjal også hendes pige!!

Sidst i november fik vi huset igen. Men hvilket hus. Parketgulvene var slidte og skrammede af soldaternes sømbeslåede støvler. Et sted var der mærker efter projektiler. Ja selv lofterne bar spor efter en yndet sport: At få et stykke brød med tykt smør til at blive hængende på loftet, når man lagde brødet på bordkanten og slog til det med hånden.

De samme snedkere, som i sin tid havde lagt parketgulvene, blev nu sat til at afrense, slibe og oliere, så de igen kom til deres ret. Det tog nogle uger, men resultatet var flot.

Haven var blevet et virvar af pigtråd og forvoksede hegn, så der blev gjort kort proces og opført en hegnsmur i bagha-

Odd Fellow Logen bag pigtråd og militære køretøjer

ven og opført et nyt drivhus til erstatning for det gamle, som gik til, da en tysk bil i Allégade blev sprængt.

Takket være en stor indsats af alle lykkes det at fejre jul på Hunderupvej!

Nonnebakken var en af Harald Blaatands vikingeborge. Den kendtes under navnet "Burg" og opførtes omkring år 980. Voldens ydre diameter er 150 m, den indre ca 120. Selve voldens højde var 3-4 m, hovedsagelig opbygget i græstørv + et palisadeværk ovenpå. Af voldens 4 porte førte den nordlige direkte ud til Odense Aa. Det rejser omgående spørgsmålet om, det ikke netop var meningen, at vikingeskibene skulle ligge her?

Borgen var kun i brug i nogle få år, hvorpå den forsvinder i historiens glemmebog.

I sidste halvdel af 1100-tallet byggedes et nonnekloster her, idet der var for megen uro om klosteret ved Sct. Knuds Kirke, som både var for nonner og for munke. Derfor kom det til at hedde Nonneborg. Et navn som siden blev til Nonnebjerg og Nonnebakken, selvom nonnerne på det tidspunkt var flyttet til Dalum. Det skete umiddelbart efter storbranden i Odense i 1247.

Spor efter den gamle vikingeborg viser, at den ydre vold forløb skråt henover Logens plæne mod Hunderupvej, dækker det meste af Hunderupvej ved "Carlsens Kvarter", under den sydlige husrække i Allégade og under Giersings Realskole, hvor der i indkørslen med brosten er vist voldens forløb.

I 1835 købte overretsprokurator og møller Rasmus Rasmussen Nonnebjergløkken og opførte et landsted i nyklassi-

sistisk stil på borgbanken, som på det tidspunkt lå langt uden for byen. Først da Albanibroen i 1858 blev anlagt, begyndte byen at brede sig syd for åen i forbindelse med udstykning af en ældre landejendom i 1903.

Landstedet gennemgik omkring år 1900 en større ombygning, hvorved den senere lokebygning fik et udseende, der mere ligner det nutidige. Efter overretsprokuratorens død i 1862 sælges huset til overretssagfører Jens Rasmussen, som ikke var i familie med Rasmus Rasmussen,

Omkring 1890-1903 bliver der frasolgt nogle lade- og staldbygninger, der tilhørte en af gårdmændene i Hunderup. Disse ombygges, skalmures og beklædes indvendigt med skifer for at hindre lugten fra stalden i at trænge ind.

Ifølge BBR-registret er Hunderupvej 22 opført i 1891. I 1890 omtales stadsingeniør N.H.Blicher 1. gang som ejer af Hunderupvej 22. Ejendommen er meget moderne med bl.a. elektrisk lys og telefon. I 1920 sælges ejendommen til Eigil Jørgensen (1865-1937) der var kaptajn i hæren og bestyrer af "Kursus af 1878 i Odense" og gift med Sophie Jørgensen (1861-1939), som gennem 34 år var bestyrelsesmedlem i Stiftelsen af 18. september som datter af en af legatets stiftere, kancelliråd fabrikant Søren Hempel.

I 1939 bliver Far udnævnt til direktør i Fyens Stifts Kreditforening og afvikler sin tømrermesterforretning. I årene fra 1939-61 ejes Hunderupvej 22 af kreditforeningsdirektør Aage Jensen (1898-1972), der sælger til overlæge Erik Mogenssen, Sct. Joseph Hospital.

2. december 1908 gav kommunen tilladelse til afgravning af vikingeborgens volde, som indtil da havde ligget upåagtet hen som græsningsarealer for byens husdyr, til opfyldning af bagåen, den senere Filosofgangen og elektricitetsværkets grund ved åen, hvor der skulle opføres et nyt elektricitetsværk.

Fund af metaller og ben blev samlet og smidt væk! Dengang havde sådan noget ingen interesse.

Siden 1934 har Odd Fellow Logen haft til huse her på Hunderupvej 18/Nonnebakken 1.

Far var god til at gemme gode materialer fra nedbrydninger og ombygninger, for de kunne jo altid bruges.

En stump gelænder fra smeden i Hudevad blev indbygget i altangelænderet foran soveværelset.

Marmorplader fra nedlagte slagterbutikker, der havde sorte aftegninger fra blod, blev brugt til et flot badeværelse på 1' sal og talrige vindueskarme. Jernprofiler erstattede bærende skillerum o.s.v.

Gemt fra dengang Far ombyggede Graasten Slot til bolig for Kronprinseparret lå tykke egeplanker, der var blevet til overs, da der blev skåret hul i en etageadskillelse, fordi Kronprins Frederik gerne ville have en trappe direkte op til sit kontor. Der blev lavet et klapbord ud af de tykke indskudsbrædder, som var 1½" egeplanker, hvor revner og knasthuller var lukket med beg.

Der blev også lavet praktiske løsninger såsom et stort billedskærearbejde forestillende 2 tømrrersvende, der saver et træ op, blev anbragt i gavlpartiet i vinterhaven - rotunden, som løste dørproble-

mer og var forberedt til en vindrose. I et af felterne i bindingsværket ved vinterhaven blev indmuret munkesten fundet på stedet.

Det var sjovt at gense huset her i 2013, hvor jeg fejrede min 80 års fødselsdag her. Huset var netop blevet indrettet til restauration i palæstil. De velbevarede bjælkelofter og parketgulvene, som igen var blevet rensat og afhøvlet. Entreen og hallen med de oprindelige elmetræsdøre, indfatninger og parket. Ja, selv af min Mors køkken, som hun tegnede for 73 år siden, er der bevaret en anrettergang med skabe og glasvæg ud imod køkkenet. I haven stod et velvoksnet magnolietræ, Mor havde plantet og min-sandten også et fuglebassin, min Far og jeg havde støbt!!

Ved receptionen, da huset åbnede som restaurant, havde jeg den fornøjelse at træffe fru overlæge Mogensen, hvis mand i 1961 købte Hunderupvej 22. Der blev udvekslet mange minder og aflagt besøg i kælderen, som syntes mindre end jeg husker den.

Fest i hjemmet 1958. Faderen Aage Jensen, fru Guldfelt og forrest jordmoder, frk. Haslev samt stående marinesoldaten Poul Karmdal Jensen

VANDETS TILBAGEKOMST - GYLDENSTEEN STRAND

ved Aage V. Jensen Naturfond

foto: Aage V. Jensen Naturfond

tid	>	Lørdag den 29.marts kl. 14.00 - ca. 17.00
sted	>	Gyldensteen Strand øst for Bogense Fællestransport undersøges - evt. kør selv!
tilmelding	>	mail: lennart@greig.dk eller Søren Michael Nielsen 65 91 01 42 - bedst mellem kl. 17 og 18
mødegebyr	>	gratis + evt. transport

Aage V. Jensen Naturfond har i februar 2011 købt 616 ha øst for Bogense af Gyldensteen Gods, som omfatter Gyldensteens inddæmmede Strand og den vestlige del af Ore inddæmmede Strand, kaldet Reservatet, samt de tidligere øer Lindholm og Langø. Her genskabes 29. marts over 350 ha lavvandet kystlagune, ferskvandssø og rørskov med natur og fugleliv til glæde for både dyr og mennesker. Naturgenopretningen er den hidtil største på Fyn.

Byforeningen i samarbejde med IDA m.fl. får denne enestående chance for at være med, når vandet igen lukkes ind i det tidligere inddæmmede område.

Senere er alle velkomne til at besøge Gyldensteen Strand, hvor der anlægges p-pladser og vandrestier omkring de genetablerede vandområder.

Fra nyopførte fugletårne og udsigtspunkter bliver der gode muligheder for at opleve fuglelivet på de nyanlagte småøer i fjorden.

Program:

Der vil være shuttlebus-kørsel til Langø fra Kl. 10 fra tre store parkeringer på fastlandet.

Kl. 12 Officiel start.

Kl. 14 Velkomsttaler på markedsplads.

Kl. 15 Digeåbning

kl. 17 Afslutning

Der er plads til op mod 5.000 mennesker, og der bliver mange aktiviteter og boder.

ODENSE SYMFONIORKESTER

Byens internationalt kendte orkester

ved Lennart Greig, redaktør blad og web

Skal man "brande" Odense, er der en institution, som man absolut ikke kan komme udenom. Det er Odense Symfoniorkester, som ikke bare er det regionale orkester på Fyn, men et orkester, der er kendt langt ud over landets grænser for sine fremragende koncerter, fantastiske cd-indspilninger og populære Carl Nielsen-konkurrencer for violin, klarinet og fløjte samt meget andet!

Mit eget møde med orkestret startede, da jeg gik i mellemskolen på Risingskolen. Vi havde en enkelt skemalagt time i musik om ugen – noget man nok ikke ser i dag.

I en tid, hvor musikken mest var Raquel Rastenni, Birthe Wilke og Gustav Winckler, fik vi en mulighed til at snuse til musik af den såkaldte finere slags – nemlig den klassiske, men også lidt til "New Orleans jazz", som dengang i skolen blev betegnet som særlig god musik.

Komponister som Haydn, Mozart, Beethoven, Bach m.fl. blev hurtigt kendte synonyme for deres musik. Vi lærte også om instrumenterne i et symfoniorkester og tilmed at lytte intenst til de enkelte instrumenter, når der blev spillet.

En skoletime om ugen var langfra nok! Skolens fritidsklub oprettede tilbud, hvor man kunne lære at spille på instrumenter. Der var også en musikklub, hvor den ene times musik på skemaet kunne udbygges til mere.

En bestanddel af musiktimen blev nu, at der blev spillet musik fra repertoiret for den kommende byorkesterkoncert. Naturligvis kunne man ikke i denne ene time komme igennem hele koncertprogrammet, men det var alligevel en fantastisk introduktion med det resultat, at man fik et langt større udbytte, når man så var med ved koncerten i Fyns Forsamlingshus.

foto: odensesymfoni.dk

Koncert med Odense Symfoniorkester i Koncerthuset.

Koncerterne foregik på tirsdage og var således ikke i konflikt med radioens torsdagskoncerter. Byorkesterkoncerterne blev hurtigt noget, man absolut måtte med til!

Vi oplevede også, at Odense Byorkester gav koncert for elever i Risingskolens Festsal, og det i selve skoletiden (1959). En virkelig stor oplevelse, som af de gamle elever nok huskes den dag i dag!

Der var en fast kapelmester dengang, Det var den karismatiske Martellius Lundqvist, der stod i spidsen for orkestret – der var også en meget betydende andenkapelmester, som hed Aksel Weljeus.

I dag er der ingen faste kapelmestre, men en chefdirigent samt skiftende gæstedirigenter. Dengang var der kun en enkelt kvinde i orkestret - helt anderledes end i dag, hvor kvinderne er markant tilstede. Musikerne var ”pære” danske, hvor mikset i dag er noget mere internationalt.

Musikken i Odense går langt tilbage. Fra komponisten Carl Nielsens barndom kender vi til spillemændene, der kom vidt omkring, når der skulle spilles til fester og begivenheder, men også til regimentsmusikken, hvor selv Carl Nielsen har spillet med, da han var ung.

Den symfoniske musik blev varetaget af Odense Musikforening fra 1866, som sørgede for koncerter med musikere, der især kom udefra.

I årene op til starten på Odense Byorkester kunne man uddanne sig til musiker for den klassiske musik især 2 steder: Det fynske Musikkonservatorium oprettet i 1929 af violinisten Martin Andersen

og hos violinpædagogen Julius Chonovitsch, der kom til Odense efter Første Verdenskrig.

Odense Byorkester var navnet frem til 50 års jubilæet, og det startede i 1946 som en aktivitet under Odense Kommune. Det blev en afløsning for 2 private orkestre med symfonisk musik: Filharmonisk Orkester fra 1926 og Odense Bys Orkester fra 1945.

Tidligere måtte musikerne betale kontingent for at være med i et orkester. De spillede nærmest for deres fornøjelses skyld og uden løn, men nu med et symfoniorkester i kommunalt regi, kunne man få ansættelse og løn for at spille. Kommunen gav i første omgang mulighed for fastansættelse af 22 musikere og en ad hoc ansættelse for yderligere 30-40. Ansættelsesperioden var over 8 måneder pr. år, og kravet var 8 koncerter, 6 radiokoncerter og musik på Odense Teater til ca. 300 forestillinger. I dag har orkestret 73 fastansatte musikere.

Det skyldes Odenses daværende socialdemokratiske borgmester I. Vilh. Werner og viceborgmester Erik Scheibel fra Det Konservative Folkeparti, at Odense Byorkester blev en realitet og det efter grundigt forarbejde af især 3 initiativtagere: lederen ved Det fynske Musikkonservatorium Martin Andersen, organist og komponist Kai Senstius og kapelmester ved Odense Teater, Ove Peters.

Noder og manglende nodearkiv var et stort problem fra starten - ofte måtte man låne eller ligefrem leje noder for at kunne spille. Læge og oboist i orkestret Palle Jørgensen fik imidlertid den gode idé, at man skulle henvende sig til byens mange virksomheder og bede dem om at sponsorere noder for enkeltværker.

Det gav et godt skub fremad, og nodearkivet var en realitet.

Apropos noder, så er der dukket noder op i Odense af 2 forsvundne værker. Kapelmester Povl Ingerslev-Jensen fandt efter sin tiltrædelse i 1946 glemte noder på rådhuset til hvad der senere blev kendt som Odense-ouverturen af Rossini. Og mange år efter fandt man så Mozarts Symfoni i A-mol, Köchel 16a - et værk man vidste Mozart havde komponeret, men man var overbevist om, at noderne var gået tabt.

Mange kapelmestre og dirigenter har stået foran Odense Symfoniorkester i tidens løb, og været med til at udvikle den kunstneriske kvalitet til nær det perfektionistiske.

At orkestret i dag er internationalt kendt, skyldes nok især den polskfødte Karol Stryja, som var kapelmester og chef-dirigent for orkestret 1968-84 og det samtidig med, at han stadig var leder af et symfoniorkester i Katowice. Ofte tog han om natten den lange tur i bil mellem Katowice i Polen og Odense for at være fremme til en hel dags orkesterarbejde næste dag.

Odense Symfoniorkester opnåede under ham en kunstnerisk position af international rang. Han sørgede for, at orkestret kom på turné med koncerter i Tyskland, Holland og Belgien - senere igen til Rusland med koncerter i St. Petersborg og Moskva.

Den første internationale "Carl Nielsen Violinkonkurrence" i Odense var ligeledes Stryjas fortjeneste. Han havde også visioner om et nyt koncerthus i byen. Odense Koncerthus stod færdig i 1982.

Utallige værker er indspillet først på grammofonplader - senere kassettebånd og cd'er. Blandt cd'erne er en komplet række værker fra Carl Niensens hånd, men også en enorm mængde musik af andre komponister. Koncertturnéerne er fortsat blevet udvidet - især til Spanien, men også USA og Kina har været besøgt.

I jubilæumsbøgerne "*Gennem kamp til sejr*" af Tage Vandsted (1971) og "*Fra Byorkester til Symfoniorkester*" af Mogens Vestergaard (1996) kan man få et solidt indblik i orkestrets virke i de første 50 år. Her oprulles også et persongalleri af de mange mennesker, der på en eller anden måde har haft med orkesteret at gøre. Det være sig musikere, dirigenter, gæstedirigenter og solister, forretningsførere og mange andre. Spændende er det også at følge med i det omfattende repertoire, der har været spillet.

Som nævnt - Odense Symfoniorkester skal absolut med, når man reklamerer for Odense, og vi, som bor så tæt ved, bør benytte os af muligheden. Kom til koncerterne - musikken er bedst, når den opleves i en koncertsal!

foto: odensesymfoni.dk

MIT LIVS EVENTYR - En lille, god historie om noder

af æresmedlem og journalist Svend Erik Sørensen

Uddrag af artikel i Odense Symfoniorkesters 50 års jubilæumsbog: Fra Byorkester til Symfoniorkester 1996.

tegnning: Hjørdis Plato

Februar 1983. Der var et rigtig surt vejr, sjap og søle af snavset sne, der smeltede, og det var ikke kun vejret, der var surt, menneskene var meget værre. Jeg mødte klokken 7 i Jernbanegade (Fyens Stiftstidende var eftermiddagsavis og lå i centrum på det tidspunkt), og den første, jeg mødte, kom jeg op at toppes med, blot fordi vi skulle passere hinanden. To aftaler fra dagen før gik på gulvet, den ene tog ikke telefonen, da jeg ringede, og den anden meldte selv afbud. Det var netop sådan en dag, man skulle være blevet i sengen hele dagen, trukket dynen op om ørerne, gemt sig for verden. Da så en af cheferne begyndte på en af de helt store ture, besluttede jeg mig til at lægge min arbejdsindsats uden for bladhuset. Men hvor?

Jeg havde flere gange haft lyst til at skrive noget om alle Odense Symfoniorkesters noder. Da orkestret året i forvejen flyttede ned i Odense Koncerthus - forøvrigt nogenlunde samtidig med at jeg blev musikjournalist med bl.a. Odense Symfoniorkester som arbejdsområde - erfarede jeg, at der var blevet indrettet noder- og arkivrum i Koncerthuset med en af Fyens største samlinger af noder. Nu har noder altid fascineret mig, musikkens lydløse æstetik, og om alle disse noder måtte der kunne skrives en fin lille reportage.

Da jeg ringede til orkestrets kontor, sagde forretningsføreren Ejner Gylling, at jeg bare kunne komme, for Thyge, arkivaren, var allerede mødt. Jeg kastede mig omgående på min cykel, og selv om jeg undgik det værste søle, var det nederste af mine bukser blevet sjaskvåde, da jeg bankede på kontoret ind til Thyge,

hvis rigtige navn var Gunnar Thygesen. Det var første gang, jeg mødte Thyge på tomandshånd, ellers kendte jeg ham kun af udseende.

I det øjeblik jeg sad i Thyges gæstestol, og han skænkede en Gammel Dansk, skete underet: den sure sjappede verden forvandlede sig til hygge, varme og sjov. I over en time. Så måtte jeg begynde at tænke på, hvad jeg skulle skrive i avisen, for alt det vi havde siddet og snakket om, var ikke just artikelstof i aviser. Det var mest om dengang, Thyge spillede obo i orkestret, om fortidens musikere, om dirigenter, akustik, publikum, Fyens Forsamlingshus og meget, meget andet.

- Har du ikke en eller anden lille god historie om noder til avisen, for ellers er der ikke meget at skrive om? spurgte jeg.

Thyge så ned i gulvet som tænkte han sig godt om.

- Joh, måske, det kunne da godt være, sagde han så endeligt. - Prøv at se nogle noder her, jeg har renskrevet! Og rakte mig en stak.

- Du har sandelig en nydelig nodeskrift! sagde jeg og betragtede en renskrevet partiturside, hvor der stod »Symfoni A mol« på øverste nodelinje.

- I en gammel stak noder fra Fyens Forsamlingshus fandt jeg den dér af Mozart! forsatte han.

- Nå sagde jeg bare.

- Ja jeg studsede jo lidt for Mozart har da aldrig skrevet en symfoni i mol, altså andre end den kendte nummer 40 g i mol og nr. 25, og jeg kunne jo se med det samme, at det ikke var dem, blev han ved.

Jeg gentog mit »nå«.

- Men så ringede jeg ned til Kamma Wedin på Universitetsbiblioteket, og hun fortalte, at der var registreret en Mozart-symfoni i a mol, hvor man kun havde be- gyndelstemmet, og det passede nøjagtig med det, jeg havde!

Thyge gjorde en pause og jeg husker ty- deligt, at jeg tænkte »hvad er det, han forsøger at fortælle mig?«, for jeg for- nemmede og kunne se, at det var noget, der havde den allerstørste betydning for Thyge.

- Det er den, jeg har skrevet ren, og du sidder med dér.

- Vil det sige, at du har fundet en Mozart symfoni, som man ikke har haft noderne til før? spurgte jeg.

To sekunder

Thyge nøjedes med at nikke.

De næste to sekunder var nogle af de vigtigste i mit liv. Det stod mig helt klart, at hvis Thyge havde ret, var det en ver- denssensation af de helt store. Skulle jeg tro ham? Eller ville han blot binde mig noget på ærmet? Måske holdt han mig for nar. Jeg kendte ham jo næsten ikke.

- Gylling, hvad med Gylling? spurgte jeg.
- Han vil have Barenboim til at dirigere, men nu er der gået flere år, og den kan jo ikke blive ved med at ligge der og ikke blive spillet.

Pludselig huskede jeg, at Gylling et par gange havde sagt, at han havde en fan- tastisk god historie, men at jeg ikke måtte skrive den endnu. Jeg havde - lidt uprofessionelt måske - sagt til ham, at så var det lettere, han ventede med at fortælle historien, til jeg måtte skrive den.

Jeg valgte at tro på Thyge - med hud og hår.

- Må jeg få en kopi? spurgte jeg og vi gik i gang med at kopiere.

Da jeg gik fra Thyge og havde Mozarts symfoni under armen, mener jeg at kun- ne huske, at døren fra Gyllings kontor og ud på gangen stod på klem. I hvert fald holdt jeg vejret og sneg mig forbi døren på tåspidser.

Jeg spurtede tilbage til bladet på min cykel.

Det begyndte at sne. I store svævende fnug. Verden var ved at blive hvid og ren.

Kun denne ene gang har jeg uden varsel brast ind på chefredaktørens kontor. Det var Bent A. Koch, som måbende så op fra sit store hjørneskrivebord. Jeg satte ham kort ind i sagen og viste ham no- derne.

- Tror du på det? spurgte han og kig- gede mig ind i øjnene.

- Ja, sagde jeg uden tøven.

- Gå hjem og skriv, tag ikke telefo- nen, åben ikke døren, ikke under nogen omstændigheder og kom så med manu- skriptet en time, før vi går i trykken el- lers løber andre med nyheden!

Sådan gik det til.

Næste dag var Gunnar Thygesen verdens mest kendte dansker efter H.C. Ander- sen. Der var et billede af ham i alle ver- dens aviser.

Sådan fik jeg mit livs største nyhed, et af mit livs store eventyr.

Tænk at min største nyhed skulle blive en symfoni af Mozart! Kan man forestille sig noget smukkere og mere eventyrligt?

En nyhed af skønhed.

En verdensnyhed uden døde, uden ulyk- ke - kun idel jubel.

Hvor var det dog godt, at jeg ikke blev under dynen den dag. Selv på den mest sure dag sker der et under.

BUSTUR MED ODENSE LETBANE

ved letbanechef Mogens Hagelskær, Odense Kommune

billede: Odense Letbane

tid	>	Mandag den 28. april kl. 16.00 - 18.00
sted	>	Hans Mules Gade bag H.C. Andersen Hotel
tilmelding	>	mail: lennart@greig.dk eller Søren Michael Nielsen 65 91 01 42 - bedst mellem kl. 17 og 18
mødegebyr	>	gratis - max. 50 deltagere

Hop ombord på bussen og få indblik i byens store udviklingsprojekter!

Så nu er der mulighed for at komme med på en guidet rundtur langs det planlagte spor for den kommende letbane i Odense.

Busturen, der tager dig med på en virtuel rejse ind i fremtidens Odense, varer to timer, den er gratis, og din guide bliver letbanechef Mogens Hagelskær, der undervejs fortæller om letbanen og byens andre store udviklingsprojekter.

Letbanen strækker sig over 14 km.

Odense Letbane kommer til at samle byen. Ved at binde byens nordlige og sydlige bydele sammen, kommer Tarup og Hjallesø tættere på centrum. Samtidig bliver Odenses knudepunkter og store udviklingsprojekter forbundet gennem letbanens rute.

Med afgangene begge retninger hvert 10. minut og masser af plads til passagerer og cykler skaber letbanen et godt udgangspunkt for effektiv transport og synergi mellem bydele, erhvervsliv, kulturtilbud og uddannelsesinstitutioner.

Et arrangement man ikke må gå glip af!

ODINPRISEN 2013 **DET ADELIGE JOMFRUKLOSTER**

Lørdag den 3. maj kl. 15 - Albani Torv

Arrangementet er gratis - ingen tilmelding.

foto: Flemming Wedell

Oprindeligt opført 1504 til biskop Jens Andersen Beldenak med karakter af et borganlæg med volde og vandgrave. Siden har der været en lang række ejere bl.a. Oluf Bager. I 1700 blev Karen Brahe eneejer, og hun indrettede senere hovedbygningen til Jomfrukloster. En funktion der varede til 1972, hvor kommunen købte ejendommen og sørgede for, at bygningen blev "Tæt på tag og fag"!

Senere har Realdania Byg overtaget bygningen. Gennem 4 år har håndværkere, konservatorer og arkitekter arbejdet med at genskabe de mange historiske lag i huset.

Tapeter fra 1800-tallet, bemalede lofter fra 1600-tallet og vægdekorationer fra 1500-tallet.

De mange rum i Jomfruklostret rummer fortællinger fra arkitektur- og stilhistorie gennem 500 år. Samtidig med restaureringen er huset blevet gjort klart til at rumme moderne kontorarbejdspladser med alt, hvad det indebærer af krav til lys, IT og brandsikkerhed.

Et fantastisk bevaringsarbejde, som Byforeningens bestyrelse har besluttet at honorere med Odinprisen.

Odenprisuddelingen finder sted lørdag den 3. maj kl. 15 med taler og musik og meget andet.

Odense Universitet residerer nu i bygningen, hvor vi får mulighed for at kigge indenfor.

ODINPRISEN 2013 NORDATLANTISK HUS

Torsdag den 8. maj kl. 16 - Nordatlantisk Promenade 1

Arrangementet er gratis - ingen tilmelding.

foto: Flemming Wedell

Nordatlantisk Hus på Odense Havn giver nu Island, Færøerne og Grønland en ny og synlig platform i den sydvestlige del af Danmark med udgangspunkt i uddannelses- og kulturbyen Odense.

Projektet er en del af bydelsprojektet "Byens Ø - kultur- og oplevelsesø" - en CO2 neutral og bæredygtig bydel.

Nordatlantisk Hus frembyder helt nye muligheder for både nordatlantiske borgere og danskere, og fungerer som et kulturelt samlingspunkt og mødested, hvor landenes befolkning kan mødes både på det folkelige og professionelle plan.

Det spændende byggeri er på 4.000 kvadratmeter.

Det tidligere Grønlandske Hus på Hundepvej var kun på 800 kvadratmeter.

Byforeningen besøgte huset, da det endnu ikke var færdigt. Det var den 12. juni 2013. Nu hvor det er færdigt og har været i brug i nogen tid, er det en kærkommen mulighed for at se huset i funktion.

Da det er en bygning med mange kvaliteter, har Byforeningens bestyrelse valgt at præmiere det med Odinprisen.

Odinprisuddelingen finder sted torsdag den 8. maj kl. 16 med taler og musik. Nordatlantisk Hus inviterer os til efterfølgende kaffe-mik.

Mød op og vær med på en festlig dag!

Byforeningen for Odense

Regnskabsåret 1/1-31/12 2013

Indtægter

Kontingenter	kr.	68.998,00
Lejer		340,08
Bogudly		396,00
Afregninger		25.645,00
	kr.	95.289,08

Udgifter

drifts omkostn	kr.	9.232,82

Status pr. 31/12-2013

Aktiver		Passiver	
Girokonto	kr.	Fornem	kr.
Check konto	49.424,10	31/12-12	149.345,35
Besættkonto	17.845,71	Overskud 2013	9.232,89
Kassebeholdning	91.029,43		
	279,00		

Balance	kr.	158.578,24	kr.	158.578,24

 Erik Christensen
Revisor

 Lis Andersen
Revisor

Udgifter

Ammortationsomkostn	kr.	360,00
Gaver ved møder	-	5.718,50
Gaver og blomster	-	661,00
Kontostald, prøyver	-	2.468,75
Landforeningen		
Kontingent	kr. 1.990	
Dy og Land	kr. 13.650	
Landgenomsamlingsbøder	-	1.840,00
Medlemsbøde, tryk + forsendelse	kr. 35.324,70	
Portokostnad	-	2.343,26
Odin-prisn	-	3.012,50
Printo m.v.	-	1.120,00
Betrykkesmøder	-	4.050,50
Generalforsamling	-	1.860,00
Afregninger	-	15.522,00
Diverse	-	830,00
Udgifter i alt	kr.	86.056,19

Kasserhoger alvel som beholdningen er afsluttet.
Regnskabet er revideret, og det har ikke givet
Anledning til bemærkninger af nogen art.

Odense, den 19/2 - 2014

 Steen Michael Nielsen
Kasserer

 Bo Vibe
Formand

.....
 UNDERTEGNEDE ØNSKER AT TEGNE MEDLEMSSKAB

reg nr. 1551 kontonr. 555 4985

.....
 NAVN

enkelt medlemsskab
 250 kr./år

.....
 VEJ

husstand
 300 kr./år

.....
 POSTNUMMER/BY

ønsker ikke tidsskriftet
By & Land
 kontingentet reduceres
 50 kr./år

.....
 E-MAIL

.....
 Eventuelt indmeldt af

.....
 UNDERSKRIFT/DATO

Blanketten sendes til:
 Byforeningen for Odense, v/ kasserer Søren Michael Nielsen
 Østre Stationsvej 42, 5000 Odense C.

TILMELDINGER i 3. kvartal

Byforeningens næste blad for 3. kvartal 2014 (augustnummeret) pakkes i uge 31, og kan tidligst være i medlemmernes postkasser lørdag d. 2. august.

Fra samme dato vil Byforeningens nye arrangementer være at se på vor hjemmeside: www.odensebyforening.dk, og der vil være åbent for tilmeldinger som sædvanlig til mail: lennart@greig.dk eller tlf.: 65 91 01 42 (kassereren).

INFRASTRUKTUR VAND

Ved redaktionens slutning arbejdes der på et arrangement i samarbejde med IDA om konsekvenser ved havvandets stigende overflade.

Planerne, som de ser ud pt., omfatter bl.a. en sejltur på Odense Fjord.

Kun datoen er fastsat - 24. maj.

Følg med på vor hjemmeside!

BLIV MEDLEM!

Ønsker du at modtage bladet fast eller deltage i foreningens aktiviteter, kan du rekvirere yderligere materiale ved at kontakte et medlem af bestyrelsen.
(Kontaktinformationer på side 2).

4. Maj Komiteen inviterer til

**mindehøjtidelighed i
Ansgar anlæg og Ansgar kirke**

Søndag d. 4. maj kl. 19.00

HJEMMEVÆRNETS MUSIKKORPS SYD
spiller under ledelse af dirigent Peter Holling.

FANEBORG opstilles ved MINDEMONUMENTET.

4. maj talen holdes af rådmand Jane Jegind.

Musik, fællessange, kransenedlæggelser m.v

Mindegudstjeneste i Ansgar kirke kl. 20:15
ved sogne- og kommandopræst Regina Ljung.

Lyssætning kl. 21:15 ved Mindemonumentet
i Ansgars anlæg.

foto: 4. maj komiteen

